

3. REPERE METODOLOGICE PRIVIND ORGANIZAREA PROCESULUI EDUCAȚIONAL LA DISCIPLINA ȘCOLARĂ *ISTORIA ROMÂNILOR ȘI UNIVERSALĂ* ÎN ANUL DE STUDII 2021-2022

https://mecc.gov.md/sites/default/files/17_istoria_romanilor_si_universala_repere_metodologice_2021-2022-ro_final.pdf

4. REPERE METODOLOGICE PRIVIND ORGANIZAREA PROCESULUI EDUCAȚIONAL LA DISCIPLINA ȘCOLARĂ *ISTORIA ROMÂNILOR ȘI UNIVERSALĂ* ÎN ANUL DE STUDII 2020-2021

https://mecc.gov.md/sites/default/files/17_istoria_romanilor_si_universala_repere_metodologice_2020-2021_final.pdf

4. RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE: DEFINIRE, PRACTICI ȘI NEVOI DE DEZVOLTARE.

<https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2018/06/Resurse-educationale-deschise-definire-practici-si-nevoie-de-dezvoltare.pdf>

5. Демина, Е. В. (2016). *Информационная интерактивная среда школы как средство обеспечения качественных образовательных услуг* (Doctoral dissertation, Томский государственный педагогический университет. Томск, 2017).

COMUNICAREA TEHNOLOGIZATĂ ÎN CADRUL ȘCOLILOR DE ASTĂZI

TECHNOLOGIZED COMMUNICATION IN TODAY'S SCHOOLS

Natalia Mihăilescu, dr.înștiințe ale educației

Universitatea de Stat *B.P.Hasdeu* din Cahul

Natalia Mihăilescu, PhD in educational sciences

State University *B.P.Hasdeu* from Cahul

Rezumat: Actualmente ne aflăm într-o societate în care educația se bazează pe un context tehnologic semnificativ care din păcate, reprezintă un context plin de tulburări, cauze și consecințe greu de depășit. Cu toate acestea, apare și o viziune mai largă asupra adevăratelor contribuții pe care le aduce paradigma „educației digitale”. Aceasta prevede o varietate de cursuri de aplicare inovativă a științelor neurocognitive, cu puternice efecte transformatoare la nivelul personalității cadrelor didactice care au luat parte la aceasta prezentând efecte pozitive și negative pe termen lung, mediu sau scurt.

Cuvinte-cheie: educație digitală, comunicare tehnologizată, educație virtuală.

Abstract: *We are currently in a society where education is based on a significant technological context, which unfortunately represents a context full of disturbances, causes, and consequences that are difficult to overcome. However, a broader view of the true contributions that the „digital education” paradigm makes also emerges. This provides for a variety of courses in the innovative application of neurocognitive sciences, with strong transformative effects on the*

personality of the teachers who took part in it, presenting positive and negative effects in the long, medium or short term.

Keywords: *digital education, technological communication, virtual education.*

Sistemele multimedia scot în evidență crearea unui climat educațional complet și eficient. Astfel, se pune în valoare oportunitățile și posibilitățile de utilizare a unui număr cât mai larg de resurse: texte scrise (manuale, cursuri, suporturi didactice clasice), mesaje audiovizuale, imagini, grafice și tehnici interactive video, animație, transmisii TV prin cablu, simulări, instruire asistată de calculator, CD-Rom-uri etc. Toate acestea, într-o combinație ideală, pentru a facilita achiziția de cunoștințe sau exprimarea ideii în diverse moduri. Se consideră că, împreună, aceste resurse de comunicare și informare constituie un enorm potențial de predare și învățare ce vine în sprijinul elevilor.

Scopul primordial în utilizarea calculatorului și a surselor de internet este de a ajuta cadrul didactic în crearea unor condiții de învățare prielnice și interactive, așadar noile tehnologii vor juca un rol important în trecerea de la mediul de învățare focalizat pe predare și pe profesor la mediul de învățare centrat pe cel ce învață.

Momentul de început a învățământului fundamentat tehnologic este că elevii pot participa la orele didactice nu neapărat din sala de clasă, ci aceștia aflându-se la domiciliu, ceea ce le oferă posibilitatea elevilor să studieze de acasă utilizând astfel un calculator conectat la internet. Elevul accesează platforma online prin intermediul unui browser de internet sau al unei aplicații dedicate, conectându-se la o veritabilă „clasă virtuală” care îi permite să ia parte la lecțiile predate de cadrele didactice și participând la ore împreună cu colegii săi doar că într-un mediu dincolo de ecranele calculatorului, se pot implica la realizarea diferitor sarcini de învățare, lecturează suporturile bibliografice etc.[5, p.54].

E-learning-ul, cu toate dezvoltările sale adiacente, precum *distance learning, online learning, mobile learning*, semnifică instruirea și învățarea prin intermediul calculatorului și al internetului, fiind o dezvoltare firească a așa-numitei „instruiri asistate de calculator”.

Diferența fundamentală este dată de faptul că, dacă instruirea asistată de calculator presupunea utilizarea computerului în activitatea didactică pentru a facilita învățarea prin intermediul simulărilor sau al prezentării suporturilor multimedia, e-learning-ul propune deja interfața digitală a calculatorului între elev, profesor și sarcinile de învățare [3, p.117].

Platformele de învățare online reprezintă cea mai concretă obiectivare tehnologică a ceea ce numim, din perspectivă psihopedagogică, e-learning. Datorită complexității formei de manifestare a învățării facilitate de mediul electronic, este necesară activarea, la nivelul cadrului didactic, a competențelor de proiectare didactică în creionarea sarcinilor de lucru, a activităților de învățare, a interacțiunilor dintre elevi, pe de o parte, și a competențelor de management în organizarea și gestionarea clasei virtuale și în proiectarea nivelurilor de acces și a gradelor de libertate pentru elevi și pentru cadrele didactice, în calitate de utilizatori ai platformei, pe de altă parte [2, p.54]. Nu în ultimul rând, este necesară o pregătire digitală destul de bună a cadrelor didactice pentru a face față noilor începuturi a realizării orelor la distanță. Astfel se configurează reorientarea formării inițiale și continue a cadrelor didactice în ideea asigurării, la nivelul

întregului pachet de programe de formare, a noilor tehnologii digitale și online, indiferent de disciplină sau domeniu [1, p.97].

În ajutorul cadrului didactic pentru a realiza orelor on-line cu succes le revine acelor platforme digitale, soft-uri educaționale și biblioteci virtuale pentru a realiza aceste ore cât mai interactiv pentru elevi și în același timp motivaționant. Clasa on-line intră în categoria aplicațiilor software denumite „mediu virtual de învățare” (Virtual Learning Environment-VLE) sau „sistem de management al învățării” (Learning Management Systemn - LMS), special proiectate și realizate pentru a facilita activitățile didactice, colaborarea și dialogul între profesori și elevi.

Elementele definerii a realizării orelor on-line sunt reprezentați de către elevi, profesori, curricula și platformele educaționale online. Între aceste elemente are loc interacțiunea didactică, susținută de „mediatori ai învățării” oferii de platforma de lucru: comunicarea sincronă și asincronă, comunitatea virtuală, colegii, resursele online. Firesc, în contextul clasei virtuale, profesorul își păstrează rolul esențial de creator al situațiilor de învățare, de moderator al interacțiunii elev - conținuturi/ competențe, de responsabil pentru atingerea exigențelor curriculare [2, p.57].

Premisele esențiale pentru valorificarea eficientă a platformelor online în activitatea didactică pot fi [6, p.35]:

Management proactiv, cu viziune și deschidere către utilizarea didactică a noilor tehnologii. Această premisă vizează managementul instituției școlare în care activează cadrul didactic și, totodată, managementul altor instituții profesionale cu care aceasta interacționează și vizează în esență dezvoltarea unor politici educaționale care să promoveze utilizarea noilor tehnologii în activitatea didactică. Deciziile structurilor manageriale sunt esențiale în facilitarea implementării curriculare a noilor tehnologii, în contextul în care modalitatea tradițională de lucru este mai ieftină, mai simplă, mai accesibilă și mai comodă.

Politici de susținere a utilizării e-learning. Politicile financiare, educaționale și manageriale ale instituțiilor de învățământ trebuie să asigure sprijinul legal și logistic necesar implementării noilor tehnologii în activitatea didactică, pe de o parte, și în formarea inițială și continuă a cadrelor didactice, pe de altă parte.

Implicarea comunității locale. Comunitatea asumă sprijinul pentru școală, școala este parte integrantă din comunitate și ajută la dezvoltarea sa, implicit comunitatea trebuie implicată în sprijinirea școlii în achiziționarea, întreținerea periodică și managementul noilor tehnologii. Investiția pe care comunitatea o face în școală este investiția în propria dezvoltare.

Promovarea oportunităților de dezvoltare profesională. Structurile de conducere ale instituțiilor educaționale ar trebui să asigure cadrelor didactice accesul la activități de dezvoltare profesională pe tema utilizării noilor tehnologii în activitatea de predare și învățare.

Formatori competenți. Cadrele didactice implicate în programe de formare profesională continuă trebuie să beneficieze de prestațiilor unor formatori competenți în domeniul noilor tehnologii. Aceștia trebuie să fie capabili nu doar să utilizeze noile tehnologii în administrarea și prezentarea propriilor activități, ci și să modeleze tehnici de predare coerente și eficiente prin intermediul noilor tehnologii. În ultimă instanță, aceasta este una dintre marile provocări ale programelor de formare continuă, în contextul în care cursurile privind utilizarea noilor tehnologii

necesită, pe lângă cabinete de informatică dotate cu resurse hardware și software performante, conectate la internet, formatori competenți atât în domeniul TIC, cât și în zona psihopedagogică și didactică [4, p.59].

Acces nerestricționat la noile tehnologii. Cadrele didactice, indiferent de disciplina predată, trebuie să aibă acces nerestricționat și necondiționat la tehnologia informatică a instituției, la resursele hardware și software și la internet, dat fiind faptul că ideea de la care se pornește este tocmai implementarea curriculară a noilor tehnologii, indiferent de conținutul predat sau de competențele ce urmează a fi dezvoltate.

Asistență și suport tehnic. Sprijinul asigurat de un specialist, tehnician sau laborant în cabinetul de informatică sau la activitățile didactice ce presupun utilizarea tehnologiilor informatice este imperios, în contextul nivelului actual al competențelor digitale ale cadrelor didactice.

Oferta curriculară accesibilizată digital. Activitățile didactice desfășurate în regim online solicită în mai mare măsură conținuturi accesibilizate digital, conținuturi multimedia, laboratoare virtuale și sisteme de realitate virtuală. Aceste resurse sunt dificil de asigurat de către profesori, dezvoltarea lor fiind, în ultimă instanță, atribuția instituțiilor specializate în dezvoltare curriculară.

Predare centrată pe elev. Activitatea de predare particularizată de utilizarea platformelor digitale trebuie să pornească, indiferent de conținut sau de context, de la nevoile de învățare și de dezvoltare ale elevului. În mai mare măsură decât în învățământul tradițional, accentul în e-learning va cădea pe creionarea experiențelor de învățare autentice și pe structurarea unor situații de învățare propice acestora. Respectivul experiențe valorifică potențialul noilor tehnologii, din moment ce elevii, nativi digitali, sunt utilizatori abili ai acestor resurse și recunosc impactul formativ al surselor de cunoaștere bazate pe noile tehnologii.

Monitorizare permanentă a întregului proces didactic. În desfășurarea activităților didactice în spațiul virtual sunt necesare mai mult ca oricând evaluarea și monitorizarea permanentă a implicării, activizării și motivării elevilor. Trebuie să urmărim cu maximă atenție gradul de eficiență didactică a tehnologiilor informaționale, dat fiind faptul că pornim de la premisa că platformele online, e-learning-ul și noile tehnologii în ansamblul lor aduc un plus de valoare predării și învățării [2, p.55].

Educația la distanță este doar o expresie a acestei noi orientări spre consumator a diverselor instituții de pregătire. Acumularea de credite și transferul, modularizarea cursurilor sunt părți ale aceleiași transformări de structură a procesului de învățământ.

Bibliografie

1. ADĂSCĂLIȚEI, A.; DUMITRESCU, C.; BRAȘOVEANU, R. Elemente de pedagogie specifice e-learning-ului. În Software educațional. Rezultate recente. Ed. Universității din București, 2004
2. GLAVA, C. Formarea competențelor didactice prin intermediul e-learning. Modele teoretice și aplicative. Cluj-Napoca, Casa Cărții de Știință, 2009. 298p.
3. LEINENBACH, J. E-learning Management. A Handbook for Teachers, Trainers and Managers in Learning Organisations. Iași, Polirom, 2007

4. POTOLEA,D.; NOVEANU,E.; VELEA, S. Informatizarea sistemului de învățământ. București, 2008. 157p. ISBN 978-973-7707-32-1.
5. RAES,A.; VANNESTE,P.; PIETERS, M.; WINDEY,I.; VAN DEN NOORTGATE. Learning and instruction in the hybrid virtual classroom: An investiga engagement and the effect of quizzes. Computers & Education, [Volumul 143](#), Ianuarie 2020, 103682.
6. RUSU, V. Copiii din Republica Moldova. Singuri online? Studiu privind siguranța copiilor online. Chișinău, 2011. 50p.